

g. Er den af Dr. A. Fraenkel i Folketingets Forhandlinger 1907—08 Sp. 2608 givne Fremstilling om, at han i en og samme Konvolut til Udenrigsministeriet har indsendt:

- 1) Meddelelse angaaende, at han har trukket en Veksel paa 2,000 Kr. paa Ministeriet,
- 2) Vicekonsulatets Regning for Aaret 1902 til Ministeriet for Udlæg, som Vicekonsulen har haft for dette til Beløb 2,835 Kr. 32 Øre, — rigtig?

I bekræftende Fald:

- 1) Naar er Konvolutten med Indhold indgaaet til Ministeriet?
- 2) Var Udenrigsministeren og Direktøren i Udenrigsministeriet ubekendte med Tilstedeværelsen af Regningen, da Dr. A. Fraenkel blev afskediget som udsendt Vicekonsul i Buenos Aires, og i bekræftende Fald, hvad var da Grunden hertil, og naar kom Udenrigsministeren, henholdsvis Direktøren, til Kundskab om Regningen, jfr. Folketingets Forhandlinger 1907—08, Sp. 2621.

ad. g. Arkivaren, der aabner Posten, erindrer ikke nu, om de to Beretninger Nr. 10 af 25. Januar 1903, hvormed Aarsregnskabet indsendtes, og Nr. 14 af 28. s. M., hvori gives Meddelelse om Veksels Udstedelse, ere indkomne i samme Konvolut. Dette synes i øvrigt at være et ligegyldigt Faktum, da den Omstændighed alene, at Papirer indsendes i samme Konvolut, ingen Oplysning giver om, at de høre sammen. Vidt forskellige Sager indkomme daglig i samme Konvolut, udskilles fra hverandre i Arkivet, journaliseres hver for sig og vedlægges de Aktpakker, hvortil de høre efter deres Beskaffenhed. Regnskabet vedlagdes Generalkonsulatets almindelige Regnskabspakke, Meddelelsen om Vekselen derimod ikke, da denne ikke var trukken for et Regnskabs-tilgodehavende, og Beretningerne i øvrigt ikke indeholdt nogen Henvisning til hinanden.

Beretning Nr. 10 om Aarsregnskabet (Afskrift vedlagt som Bilag 16) er indkommen den 24. Februar 1903 og journaliseret den følgende Dag. Beretning Nr. 13 af 28. Januar 1903 (aftrykt som Nr. 8 blandt Dr. Fraenkels Bilag), hvori gøres Rede for Grunden til, at Vekselen trækkes, er journaliseret den 24. Februar, og Beretning Nr. 14 af s. D. (Afskrift vedlagt som Bilag 17), hvori meddeles, at Vekselen er trukken, journaliseredes den 3. Marts, men er utvivlsomt indkommen tidligere, hvilken Dag kan nu ikke oplyses. Ikke heller kan det nu konstateres, hvilken Dag Direktøren er bleven bekendt med Regnskabet. Han erindrer det ikke selv, men Akterne udvise, at han samme Dag, Afskedigelsen fandt Sted (den 3. Marts), har undertegnet Anvisningen af Vicekonsulens Tilgodehavende efter Regnskabet og Meddelelsen derom til ham (i hvilken ogsaa hans forestaaende Fratrædelse omtales), *efter forud at have approberet Koncepterne til disse Skrivelser*. Afskrift af dem vedlægges som Bilag 18—19. Hermed er det formentlig godtgjort, at Dr. Fraenkel ikke har noget som helst Grundlag for sin Paastand (Sp. 2631) om, at Personalet har skjult Regnskabet for Direktøren og faaet ham til at underskrive Anvisningen uden at vide, hvad der stod i den. Om Ministeren ligeledes har kendt Regnskabet før Afskedigelsen, er derimod tvivlsomt og kan kun konstateres ved Hans Ekscellences egen Erklæring. Den almindelige Praksis med Hensyn til Konsulatregnskaber er nemlig den, at de ikke forelægges for Ministeren, medmindre ganske særlig Grund dertil maatte foreligge, og ingen i Ministeriet mindes, at det er sket i det foreliggende Tilfælde.

Hvis, saaledes som Dr. Fraenkel bagefter har gjort gældende, Udstedelsen af Vekselen havde staaet i Forbindelse med Regnskabet, vilde dette uden Tvivl være blevet forelagt Ministeren. Men saaledes var Forholdet ikke; i alt Fald opfattede Direktøren det ikke saaledes, lige saa lidt som Arkivaren og den Fuldmægtig, der forestod Konsulatkontoret i Chefens Fraværelse.

Til nærmere Oplysning herom skal følgende anføres:

Ifølge Konsulinstruktionens § 52 skal Konsulen ved Regnskabets Indsendelse angive, „om han ønsker sit Tilgodehavende udbetalt til bestemt Person, Bank eller Firma i Danmark, eller han ønsker Beløbet tilstillet ved Veksel, eller han endelig agter at trække paa Udenrigsministeriet for Beløbet, *i hvilket Tilfælde han har at afvente Ministeriets Bemyndigelse dertil*“. Ikke blot forelaa ingen saadan Bemyndigelse, men det vil yderligere fremgaa af det følgende, at det *aldrig* har været Vicekonsulens Hensigt at gøre sig betalt ved Vekselen paa de 2,000 Kr. for en Del af Regnskabs-tilgodehavendet.

I sin Beretning Nr. 13 (Dr. Fraenkels Bilag 8, Side 22 nederst) skrev Doktoren nemlig: „Jeg ser derfor ingen anden Udvej end at trække 2,000 Kr. paa Uden-